

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 6/2011-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2011 o návrhu MUDr. P. M., B., zastúpeného advokátom JUDr. R. U., B., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/35/10-K zo 14. septembra 2010 takto

r o z h o d o l :

Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/35/10-K zo 14. septembra 2010 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 19. novembra 2010 doručený návrh MUDr. P. M., B. (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. R. U., B., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) sp. zn. VP/35/10-K zo 14. septembra 2010.

Namietaným rozhodnutím výbor konštatoval, že navrhovateľ ako verejný funkcionár – predseda predstavenstva S., a. s., B. (ďalej len „S.“), tým, že vykonával funkciu člena

dozornej rady v spoločnostiach B., s. r. o., B. (ďalej len „B., s. r. o.“), a M., a. s., B. (ďalej len „M., a. s.“), za čo poberal aj odmenu, porušil ustanovenie čl. 5 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon“). Za predmetné porušenie ústavného zákona bola navrhovateľovi uložená pokuta v sume 8 676,36 € zodpovedajúcej šesťnásobku mesačného platu verejného funkcionára.

Ústavný súd návrh navrhovateľa predbežne prerokoval a uznesením č. k. III. ÚS 6/2011-14 z 18. januára 2011 ho prijal na ďalšie konanie. Pred predbežným prerokovaním návrhu si k nemu vyžiadal aj vyjadrenie výboru. Vo vyjadrení sp. zn. VP/35/10-K zo 14. decembra 2010 sa okrem iného uvádza:

«1. Tvrdenia navrhovateľa a jeho výklad ustanovení čl. 5 ústavného zákona je účelový a zavádzajúci v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za ich porušovanie. Je totiž nesporné, že popri absolútnom zákaze účasti v orgánoch podnikateľských subjektov (čl. 5 ods. 2 ústavného zákona) povoľuje ústavný zákon výnimky v čl. 5 ods. 3 a 4 ústavného zákona, z ktorých je pre daný prípad relevantné ustanovenie odseku 4. Podľa neho sa skutočne umožňuje výnimočne členstvo verejného funkcionára v orgánoch podnikateľského subjektu a to aj pri zastupovaní obce, ktorá má v ňom majetkovú účasť. Avšak predmetné ustanovenie sa výslovne viaže na podmienku uvedenú v čl. 5 ods. 5 ústavného zákona, keď sa za členstvo v týchto orgánoch neposkytuje odmena. Z predmetných ustanovení je teda nesporné, že pokiaľ verejný funkcionár je členom orgánu právnickej osoby vykonávajúcej podnikateľskú činnosť, môže tak konať len v prípade kumulatívnych podmienok uvedených v čl. 5 ods. 4 a 5. Keďže verejný funkcionár nepopiera výkon funkcií uvedených v bode C/5 na stranách 10 a 11 jeho „Oznámenia funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov verejných funkcionárov“ za rok 2009, podaného k 31. 3. 2010 zo dňa 15. marca 2010 (príloha 1) a súčasne poberal v roku 2009 finančnú odmenu, porušil tým uvedené obmedzenia podľa čl. 5 ods. 2 a 5 ústavného zákona a právny záver, ktorý prijal výbor vo svojom rozhodnutí č. VP/35/10-K zo dňa 14. septembra 2010 je plne v súlade s ústavným zákonom.

2. Pokiaľ sa týka námietky na údajne nezákonný postup výboru uvádzame, že výbor vo veci rozhodol na svojej 4. schôdzi, ktorá sa konala 14. septembra 2010. Žiadosť

o zaslanie podkladov vyhotovená dňa 13. septembra 2010 (oznámenie výšky mesačného platu verejného funkcionára, ktorý bol potrebný na určenie výšky pokuty), bola zaslaná 16. septembra 2010. Rozhodnutie výboru bolo vyhotovené v čase, keď listom č. 4607/2010/UOPaLZ zo dňa 23. 9. 2010 bol oznámený mesačný plat verejného funkcionára. Dátum na uvedenom rozhodnutí je 14. september 2010, teda deň, kedy výbor rozhodol o uložení pokuty. Vyjadrenie k oznámeniu zo dňa 24. septembra 2010 nebral výbor do úvahy, keďže o porušení ústavného zákona bolo rozhodnuté 14. septembra 2010, ako je uvedené vyššie. Išlo teda o interné úkony výboru, ktoré majú za cieľ ustáliť výšku pokuty a ktoré nemajú žiaden vplyv na zákonnosť uloženej sankcie...

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujeme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/35/10-K zo 14. septembra 2010 potvrdil a nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania.»

II.

Podľa § 73b ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

Podľa čl. 2 ods. 1 písm. p) ústavného zákona tento ústavný zákon sa vzťahuje na funkcie poslancov mestských zastupiteľstiev a poslancov zastupiteľstiev mestských častí v Bratislave a v Košiciach.

Podľa čl. 2 ods. 1 písm. zb) ústavného zákona tento ústavný zákon sa vzťahuje na funkcie štatutárneho orgánu alebo členov štatutárneho orgánu obchodných spoločností so stopercentnou majetkovou účasťou štátu.

Podľa čl. 3 ods. 1 ústavného zákona verejný funkcionár je na účely tohto ústavného zákona každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1. Na účely čl. 7 a 8 a na účely konania, ak sa porušili povinnosti podľa čl. 7 a 8, sa osoba, ktorá vykonávala verejnú funkciu, považuje za verejného funkcionára aj v období jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie.

Podľa čl. 5 ods. 1 ústavného zákona verejný funkcionár nesmie vykonávať funkcie, zamestnania a činnosti, ktoré sú nezlučiteľné s funkciou verejného funkcionára podľa Ústavy Slovenskej republiky a zákonov.

Podľa čl. 5 ods. 2 ústavného zákona verejný funkcionár nesmie byť štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, členom riadiaceho, kontrolného alebo dozorného orgánu právnickej osoby, ktorá bola zriadená na výkon podnikateľskej činnosti, okrem valného zhromaždenia a členskej schôdze. Verejný funkcionár nesmie podnikat'; to sa nevzťahuje na výkon povolania, ktoré môže vykonávať len fyzická osoba za zákonom ustanovených podmienok.

Podľa čl. 5 ods. 3 ústavného zákona zákaz podľa odseku 2 prvej vety sa nevzťahuje na členstvo verejného funkcionára v orgáne právnickej osoby, ktoré vyplýva zo zákona alebo z výkonu funkcie verejného funkcionára.

Podľa čl. 5 ods. 4 ústavného zákona zákaz podľa odseku 2 prvej vety sa nevzťahuje ani na zastupovanie

- a) štátu v orgánoch právnických osôb s majetkovou účasťou štátu,
- b) Fondu národného majetku Slovenskej republiky v orgánoch právnických osôb s majetkovou účasťou Fondu národného majetku Slovenskej republiky alebo

c) obce, alebo vyššieho územného celku v orgánoch právnických osôb s majetkovou účasťou obce alebo vyššieho územného celku.

Podľa čl. 5 ods. 5 ústavného zákona zákaz podľa odseku 2 prvej vety sa nevzťahuje na činnosť podľa odseku 4, ak tam uvedené právne subjekty vykonávajú podnikateľskú činnosť a ak sa za členstvo v nich neposkytuje finančná odmena.

Podľa čl. 5 ods. 6 ústavného zákona ustanovenie odseku 2 sa nevzťahuje na verejného funkcionára podľa čl. 2 ods. 1 písm. p) a r) [poslancov mestských zastupiteľstiev a poslancov zastupiteľstiev mestských častí v Bratislave a v Košiciach a poslancov zastupiteľstiev vyšších územných celkov]. Zákaz podľa odseku 2 druhej vety sa nevzťahuje na starostov obcí.

Podľa čl. 5 ods. 7 ústavného zákona ak verejný funkcionár vykonáva funkciu, zamestnanie alebo činnosť podľa odsekov 1 a 2 v čase ustanovenia do verejnej funkcie, je povinný do 30 dní odo dňa ustanovenia do verejnej funkcie takú funkciu, zamestnanie alebo činnosť skončiť alebo vykonať zákonom ustanovený právny úkon smerujúci k jej skončeniu.

Podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona začne výbor konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár v oznámení podľa čl. 7... uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje alebo že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom...

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7... uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie

a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

Vychádzajúc z návrhu navrhovateľa bolo úlohou ústavného súdu preskúmať napadnuté rozhodnutie výboru sp. zn. VP/35/10-K zo 14. septembra 2010 a zistiť, či z hľadiska skutkových zistení a prijatých právnych záverov je dôkazom toho, že konanie navrhovateľa ako verejného funkcionára bolo v rozpore s ústavným zákonom.

V relevantnej časti odôvodnenia rozhodnutia sp. zn. VP/35/10-K zo 14. septembra 2010 výbor konštatoval:

«Pri kontrole oznámení funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov verejných funkcionárov za rok 2009 sekretariát výboru zistil, že MUDr. P. M. vo svojom oznámení uviedol, že vykonáva funkciu člena dozornej rady B. s. r. o. B. a M. a. s. B., pričom za ich výkon poberá finančnú odmenu.

Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií... uznesením č. 12 z 5. augusta 2010 začal voči menovanému konanie podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona, keďže výbor pokladal uvedený stav za rozpor s čl. 5 ods. 5 ústavného zákona. Súčasne podľa čl. 9 ods. 4 tohto ústavného zákona požiadal menovaného verejného funkcionára o stanovisko pre účely konania vo veci ochrany verejného záujmu.

K uzneseniu o začatí konania sa verejný funkcionár vyjadril listom zo dňa 17. augusta 2010 v ktorom uviedol že členom dozornej rady B. s. r. o. B. sa stal 1. 2. 2007 a členom dozornej rady M. a. s. B. sa stal 5. 3. 2007, pričom ho do týchto funkcií navrhlo Mesto B.

Výkon funkcií mu vyplýva z výkonu funkcie poslanca mestského zastupiteľstva. Uviedol, že každý rok podáva oznámenia príslušným orgánom, v ktorých uvádza všetky ním zastavané funkcie, ako aj iné funkcie, zamestnania alebo činnosti.

Vykonávaním funkcie člena dozorných rád v predmetných spoločnostiach nedošlo podľa jeho názoru z jeho strany k porušeniu čl. 5 ods. 2 ústavného zákona, nakoľko v jeho prípade ide o výnimku, ktorá je uvedená priamo v čl. 5 podľa ktorého sa ods. 2 ústavného zákona nevzťahuje na verejného funkcionára podľa čl. 2 ods. 1 písm. p) a r) ústavného zákona na poslancov mestských zastupiteľstiev a poslancov zastupiteľstiev vyšších územných celkov...

Výbor si bol už pri začatí konania vedomý, že verejný funkcionár môže takéto činnosti (členstvo v dozornej rade mestského zastupiteľstva a vyššieho územného celku) vykonávať podľa čl. 5 ods. 3 a 4 ústavného zákona, ale len za podmienky, že takúto činnosť vykonáva bezodplatne v kontexte s čl. 5 ods. 5 ústavného zákona. Keďže verejný funkcionár vo svojom oznámení za rok 2009 uviedol že poberá za túto činnosť odmenu, výbor začal predmetné konanie z tohto dôvodu. Verejný funkcionár sa vo svojom vyjadrení zo dňa 17. 8. 2010 vyslovene vyhol reakcii na túto skutočnosť, avšak súčasne z tohto oznámenia je zrejmé a nesporné, že odmenu za výkon funkcie člena dozornej rady poberal...

Z tohto dôvodu prijal uznesenie, ktorým sa menovanému MUDr. P. M., predsedovi predstavenstva S., a. s. B. ukladá pokuta za porušenie čl. 5 ods. 5 ústavného zákona vo výške šesťnásobku mesačného platu verejného funkcionára podľa čl. 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona...

Výška mesačného platu verejného funkcionára bola stanovená podľa listu MUDr. P. M., generálneho riaditeľa S., a. s. B. č. 4607/2010/ÚOPaLZ zo dňa 23. septembra 2010, ktorý Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií oznámil, že mesačný plat MUDr. P. M. v roku 2009 poberal mesačný plat 1 446,06 €.»

Ústavný súd konštatuje, že pri kontrole oznámení funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov verejných funkcionárov za rok 2009 (ďalej len „oznámenie“) výbor zistil, že navrhovateľ ako verejný funkcionár podľa čl. 2 ods. 1 písm. zb) ústavného zákona – predseda predstavenstva (štatutárny orgán) spoločnosti so stopercentnou majetkovou účasťou štátu (S.), tým, že vykonával funkciu člena dozornej rady v spoločnostiach,

v ktorých jediným akcionárom a spoločníkom je Mesto B. (B., s. r. o., a M., a. s.), za čo poberal aj odmenu, porušil čl. 5 ods. 5 ústavného zákona.

V súvislosti so vzniknutou situáciou považuje ústavný súd za prvoradé poukázať na to, že pri podaní oznámenia bol navrhovateľ v pozícii verejného funkcionára podľa čl. 2 ods. 1 písm. zb) ústavného zákona ako štatutárny orgán obchodnej spoločnosti so stopercentnou majetkovou účasťou štátu. Podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona bol navrhovateľ povinný podať takéto oznámenie, v ktorom okrem iného bol povinný uviesť aj to, aké má funkcie v štátnych orgánoch, v orgánoch územnej samosprávy, v orgánoch právnických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť a v orgánoch iných právnických osôb; taktiež aj to, z ktorých uvádzaných funkcií má príjem, funkčné alebo iné pôžitky. Toto oznámenie bol v zmysle čl. 7 ods. 5 písm. e) ústavného zákona povinný podať výboru.

V nadväznosti na uvedené ústavný súd konštatuje, že 29. decembra 2006 sa navrhovateľ stal poslancom Mestského zastupiteľstva mesta B., a teda verejným funkcionárom podľa čl. 2 ods. 1 písm. p) ústavného zákona. Členom dozorných rád spoločností, v ktorých jediným spoločníkom a akcionárom je Mesto B., sa navrhovateľ stal 1. februára 2007 (v prípade B., s. r. o.) a 5. marca 2007 (v prípade M., a. s.). Do týchto funkcií ho navrhlo Mesto B. Za danej situácie bol navrhovateľ povinný podať oznámenie, avšak nie výboru, ako to bolo v prípade, keď zastával funkciu predsedu predstavenstva obchodnej spoločnosti so stopercentnou majetkovou účasťou štátu, ale v zmysle čl. 7 ods. 5 písm. b) ústavného zákona bol povinný takéto oznámenie podať komisii mestského zastupiteľstva.

Ústavný súd je toho názoru, že práve odlišnosť charakteru týchto verejných funkcií vo vzťahu k výkladu čl. 5 ústavného zákona v okolnostiach daného prípadu svedčí pre záver, že navrhovateľ, tak ako vyslovil výbor v napadnutom rozhodnutí sp. zn. VP/35/10-K zo 14. septembra 2010, porušil povinnosť podľa čl. 5 ods. 5 ústavného zákona.

Navrhovateľ v návrhu argumentoval tým, že neporušil povinnosť podľa čl. 5 ods. 5 ústavného zákona, pretože na neho ako na verejného funkcionára sa vzťahujú výnimky zo zákazu podľa prvej vety čl. 5 ods. 2 ústavného zákona.

Vo vzťahu k tvrdeniam navrhovateľa je potrebné poukázať na to, že navrhovateľ v inkriminovanom období zastával jednak verejnú funkciu ako predseda predstavenstva S. [čl. 2 ods. 1 písm. zb) ústavného zákona], ako aj verejnú funkciu poslanca mestského zastupiteľstva, ktorý bol členom dozorných rád právnických osôb s majetkovou účasťou obce (B., s. r. o., a M., a. s.) [čl. 2 ods. 1 písm. p) ústavného zákona].

Zmyslom a účelom ústavného zákona je zabezpečiť právny mechanizmus ochrany verejného záujmu pri výkone verejných funkcií spočívajúci v zamedzení vzniku rozporu osobných záujmov verejných funkcionárov s uvedeným verejným záujmom v súvislosti s výkonom svojej funkcie a predchádzať zneužívaniu verejnej funkcie, prípadne postavenia s ňou spojeného na osobný prospech. V záujme tohto cieľa ukladá uvedený ústavný zákon verejným funkcionárom (najmä v čl. 4, 5, 6 a čl. 8) rôzne povinnosti a obmedzenia týkajúce sa vlastného výkonu verejnej funkcie alebo výkonu činností, funkcií a zamestnaní nezlučiteľných so zastávanou verejnou funkciou (III. ÚS 24/07, III. ÚS 12/09).

Navrhovateľ ako verejný funkcionár svojím pôsobením v orgánoch označených právnických osôb reprezentoval na jednej strane záujmy štátu (S.) a na strane druhej záujmy územnej samosprávy – Mesta B. (B., s. r. o., a M., a. s.).

Navrhovateľ ako verejný funkcionár – predseda predstavenstva S. – nemohol zo zákazu podľa prvej vety čl. 5 ods. 2 ústavného zákona vo vzťahu k výkonu funkcie člena dozorných rád obchodných spoločností s majetkovou účasťou obce uplatniť voči sebe výnimku podľa čl. 5 ods. 3 ústavného zákona, pretože táto mu nevyplýva zo zákona ani z titulu tejto verejnej funkcie. Výnimku podľa čl. 5 ods. 4 ústavného zákona bolo možné vo vzťahu k navrhovateľovi uplatniť, ale len pri splnení predpokladu podľa čl. 5 ods. 5 ústavného zákona. To znamená, že zákaz podľa prvej vety čl. 5 ods. 2 ústavného zákona by sa nevzťahoval na navrhovateľa ako verejného funkcionára, ak by súčasne ako predseda

predstavenstva S. zastával aj funkciu člena dozorných rád v obchodných spoločnostiach s majetkovou účasťou obce, ale len pri splnení predpokladu, že za výkon funkcie člena dozornej rady by nepoberal odmenu. Podľa zistení výboru však navrhovateľ práve túto podmienku nesplnil, pretože za výkon týchto funkcií poberal odmenu. Túto skutočnosť navrhovateľ nespochybnil.

Navrhovateľ argumentoval, že naňho sa zo zákazu podľa prvej vety čl. 5 ods. 2 ústavného zákona vzťahuje aj výnimka podľa čl. 5 ods. 6 ústavného zákona. Ústavný súd však nezdieľa totožný názor. Táto výnimka by sa na navrhovateľa ako verejného funkcionára vzťahovala, ale nie z pohľadu verejnej funkcie podľa čl. 2 ods. 1 písm. zb) ústavného zákona, ale len z pohľadu výkonu verejnej funkcie podľa čl. 2 ods. 1 písm. p) ústavného zákona. Vychádzajúc zo zmyslu a účelu ústavného zákona ústavný súd konštatuje, že navrhovateľ ako verejný funkcionár podľa čl. 2 ods. 1 písm. zb) ústavného zákona nemohol profitovať z výnimky, ktorú v okolnostiach tohto prípadu ústavný zákon priznáva len verejnému funkcionárovi – poslancovi mestského zastupiteľstva [čl. 2 ods. 1 písm. p)].

Z komplexného výkladu čl. 5 ústavného zákona teda vyplýva, že navrhovateľ ako predseda predstavenstva obchodnej spoločnosti so stopercentnou majetkovou účasťou štátu môže ako poslanec mestského zastupiteľstva paralelne vykonávať aj funkciu člena dozornej rady v obchodných spoločnostiach s majetkovou účasťou obce (mesta), ale len za predpokladu, že za výkon týchto funkcií v dozorných radách nepoberá odmenu.

Ústavný súd konštatuje, že navrhovateľ nerešpektoval zákaz podľa čl. 5 ods. 2 ústavného zákona, a preto výbor správne v napadnutom rozhodnutí sp. zn. VP/35/10-K zo 14. septembra 2010 vyslovil, že navrhovateľ porušil ustanovenie čl. 5 ods. 5 ústavného zákona.

Na základe tohto záveru ústavný súd navrhovateľom napádané rozhodnutie výboru sp. zn. VP/35/10-K zo 14. septembra 2010 v súlade s ustanovením § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde potvrdil.

Okrem toho navrhovateľ namietal, že 13. septembra 2010 ho výbor ako predsedu predstavenstva S. žiadal o zaslanie podkladov pre konanie a bez toho, aby vyčkal na ich zaslanie, o deň na to – 14. septembra 2010 prijal rozhodnutie. Tým navrhovateľ spochybnil objektivitu rozhodovania výboru v tom zmysle, či požadované podklady, ktoré S. zaslal výboru 23. septembra 2009, ako aj jeho vyjadrenie z 24. septembra 2010 boli vzaté do úvahy.

Ústavný súd konštatuje, že uvedená námietka sťažovateľa sa javí ako irelevantná.

Ústavný súd zistil, že uznesením výboru č. 12 z 5. augusta 2010 bolo proti navrhovateľovi začaté konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona za porušenie čl. 5 ods. 2 ústavného zákona. Výbor listom sp. zn. VP/35/10-K zo 6. augusta 2010 požiadal navrhovateľa o vyjadrenie, na čo navrhovateľ reagoval podaním zo 17. augusta 2010. Následne výbor listom sp. zn. VP/35/10-K z 13. septembra 2010 požiadal S. o oznámenie mesačného platu navrhovateľa, ktorý poberal v roku 2009 za výkon verejnej funkcie.

Výbor na svojej 4. schôdzi uznesením č. 36 zo 14. septembra 2010 vo veci sp. zn. VP/35/10-K vyslovil, že navrhovateľ porušil povinnosť podľa čl. 5 ods. 5 ústavného zákona, za čo mu v súlade s čl. 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona uložil pokutu v sume zodpovedajúcej šesťnásobku mesačného platu verejného funkcionára, ktorú bližšie nešpecifikoval. Okrem toho výbor v tomto rozhodnutí poučil navrhovateľa o možnosti podania návrhu na preskúmanie tohto rozhodnutia ústavným súdom a súčasne poveril predsedníčku výboru prípravou, vyhotovením a doručením rozhodnutia navrhovateľovi. Až potom, keď výbor dostal od S. oznámenie o výške mesačného platu navrhovateľa (výboru doručené 24. septembra 2010), písomne vyhotovil a odôvodnil rozhodnutie, ktoré bolo prijaté 14. septembra 2010. V tomto rozhodnutí uviedol dôvody, na základe ktorých vyslovil porušenie povinnosti vyplývajúcej z ústavného zákona a na základe zabezpečených dôkazov špecifikoval výšku uloženej pokuty v sume 8 676, 36 €. Keďže výbor prijal namietané rozhodnutie na svojej schôdzi 14. septembra 2010, pretože už vtedy nemal pochybnosti o tom, že navrhovateľ ako verejný funkcionár porušil povinnosť podľa čl. 5

ods. 5 ústavného zákona, a neskôr rozhodnutie už len písomne vyhotovil, zo zrejmých dôvodov už nebral do úvahy ďalšie vyjadrenie navrhovateľa z 24. septembra 2010. Navyše, toto vyjadrenie oproti skoršiemu vyjadreniu zo 17. augusta 2010, ktoré výbor zohľadnil, ani neobsahovalo iné skutočnosti, na základe ktorých by mohol výbor zaujať odlišný právny názor. Rozhodnutie výboru sp. zn. VP/35/10-K zo 14. septembra 2010 bolo navrhovateľovi doručené 25. októbra 2010.

Na základe uvedených skutočností rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

S prihliadnutím na výsledok konania ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o priznanie náhrady trov konania (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2011